

POSTANOWIENIE

6 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk (przewodniczący)

SSN Mariusz Załucki (sprawozdawca)

SSN Kamil Zaradkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 6 lutego 2025 r. w Warszawie
skargi kasacyjnej I. P.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie

z 25 marca 2021 r., XXVII Ca 2056/19,

w sprawie z wniosku I. P.

z udziałem K. P. i Banku spółki akcyjnej w W.

o podział majątku wspólnego,

odrzuca skargę kasacyjną.

Mariusz Załucki

Agnieszka Jurkowska-Chocyk

Kamil Zaradkiewicz

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni I. P. wywiodła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z 25 marca 2021 r., wydanego w sprawie z udziałem K. P. oraz Banku S.A. z siedzibą w W. o podział majątku wspólnego.

Skarżąca objęła zakresem zaskarżenia część kwestionowanego orzeczenia, w której Sąd Okręgowy oddalił jej apelację co do sformułowanego na podstawie art. 206 w zw. z art. 224 § 2 i art. 225 k.c. roszczenia o wynagrodzenie za wyłączne korzystanie przez uczestnika z nieruchomości wspólnej w wysokości 118 207 zł wraz z odsetkami ustawowymi. Skarżąca zarzuciła niewłaściwe zastosowanie wymienionych przepisów poprzez przyjęcie, że tego rodzaju roszczenie może być

uwzględnione jedynie w przypadku uprzedniego wezwania do dopuszczenia do współposiadania. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia objętego skargą kasacyjną wnioskodawczyni podała łączną kwotę należności głównej wraz z odsetkami skumulowanymi na dzień wniesienia skargi kasacyjnej upatrując w tym sposobu na spełnienie wymagań wynikających z art. 519¹ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym, z zastrzeżeniem sytuacji szczególnych, nie może przekraczać wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym. Odpowiednie stosowanie art. 19-24 k.p.c. do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie może uzasadniać jej aktualizacji przez podwyższenie ponad wartość dotychczasową, a tożsamość zakresu rozstrzygnięcia kwestionowanego w apelacji i w skardze kasacyjnej wyłącza dopuszczalność oznaczenia w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie innej niż poprzednio w apelacji (postanowienie SN z 22 czerwca 2018 r., II CZ 30/18). W konsekwencji nie może budzić wątpliwości, że wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego nie może przekraczać wartości przedmiotu sporu ani wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym. Wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest bowiem samodzielna i nie może być wyższa od przedmiotu sporu, chyba że nastąpiło rozszerzenie powództwa albo zasądzenie ponad żądanie.

Należy przypomnieć, że art. 20 k.p.c., mający zastosowanie do określenia wartości zaskarżenia skargą kasacyjną, stanowi, że do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się odsetek, pożytków i kosztów żądanych obok roszczenia głównego. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że jeżeli przedmiotem zaskarżenia jest wyłącznie orzeczenie rozstrzygające o nieskapitalizowanych odsetkach, dochodzonych obok roszczenia głównego, skarga kasacyjna jest dopuszczalna, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia (obejmująca odsetki) osiąga progi kwotowe decydujące o dopuszczalności skargi (zob. też postanowienia SN z 13 marca 2014 r., IV CZ 134/13, i z 19 listopada 2015 r., V CZ 72/15). Jeżeli natomiast

zaskarżeniem objęte są odsetki razem z roszczeniem głównym, to wartość tego roszczenia wyznacza wartość przedmiotu zaskarżenia.

W niniejszej sprawie roszczenie o odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego dochodzone było nie jako roszczenie samodzielne, lecz jako uboczne dla roszczenia o zapłatę i taki też charakter roszczenie to zachowało w postępowaniu apelacyjnym i kasacyjnym. Tytułem tego roszczenia dochodzono kwotę 118 207 zł.

Jako zaś, że w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna nie przysługuje gdy wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych (519¹ § 2 k.p.c.), Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Mariusz Załucki

Agnieszka Jurkowska-Chocyk

Kamil Zaradkiewicz

[SOP]